

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران
معاونت بررسی های اقتصادی

پیامدهای مخرب کووید-۱۹ بر بازار کار جوانان

اگرچه پاندمی کووید-۱۹، به نوعی تمامی گروه‌های سنی را تحت تاثیر قرار داده، اما به نظر می‌رسد اثرات مخرب آن بر جوانان (افراد در سن ۱۵ تا ۲۴ سال)، بخصوص زنان جوان، بیشتر از سایرین بوده است. براساس آمارهای سازمان بین‌المللی کار، پس از بحران کووید-۱۹، از هر ۶ نفر نیروی کار در جهان، یک نفر شغل خود را از دست داده است و افرادی که هم شغل خود را از دست نداده‌اند، کاهش ۲۳ درصدی در ساعات کاری را تجربه کرده‌اند. در این راستا، اگر اقدامات فوری و مشخصی برای بهبود شرایط بازار کار جوانان انجام نشود، اثرات مخرب این بحران تا دهه‌ها باقی خواهد ماند.

در این مطلب، ضمن بررسی گزارش سازمان بین‌المللی کار در ارتباط با «بحران کووید-۱۹ و بازار کار»، اثرات این بحران بر نرخ بیکاری جوانان به لحاظ آماری مورد بررسی قرار می‌گیرد و در انتها چارچوب سیاستی پیشنهادی ارائه می‌شود.

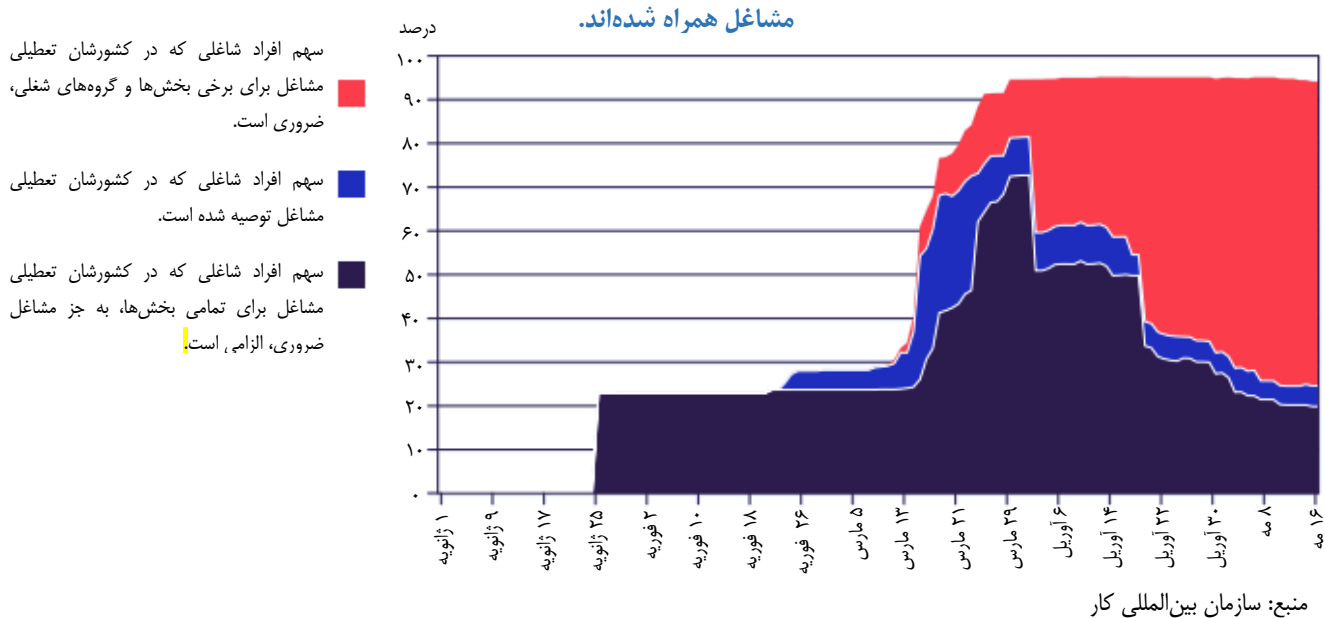
تهیه شده توسط فروغ کریمی امیرکیاسر

خرداد ۱۳۹۹

تعطیلی فعالیتها و مشاغل

براساس آمارهای سازمان بین‌المللی کار، ۹۴ درصد از نیروی کار جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که پس از بحران کووید-۱۹ به نوعی با تعطیلی محل کار مواجه شده‌اند. با این حال، در شرایط فعلی، اکثر کشورها در حال برداشتن تعطیلی‌ها و بازگشت به محل کار هستند. براساس آمارهای ۱۷ مه ۲۰۲۰، حدود ۲۰ درصد نیروی کار جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که مشمول الزام تعطیلی مشاغل، برای تمامی بخش‌ها به استثنای مشاغل ضروری، شده‌اند حدود ۶۹ درصد دیگر نیروی کار هم در کشورهایی زندگی می‌کنند که تعطیلی صرفاً برای برخی بخش‌ها، الزامی بوده و ۵ درصد باقیمانده در کشورهایی زندگی می‌کنند که تعطیلی فعالیت‌ها در آن‌ها توصیه شده است.

نمودار ۱- برداشتن تدریجی محدودیت‌های قرنطینه‌ای موجب کاهش سهم کارکنانی شده که در کشورشان با تعطیلی عمومی

کاهش ساعات کاری در نیمه نخست سال ۲۰۲۰

این بحران کاهش بی‌سابقه‌ای را در فعالیت‌های اقتصادی و ساعات کاری موجب شده است. طبق برآوردها، در فصل نخست سال ۲۰۲۰، کل تعداد ساعات کاری انجام شده حدود ۴,۸ درصد (تقریباً معادل ۱۳۵ میلیون شغل تمام وقت بر مبنای ۴۸ ساعت کار در هفته) نسبت به فصل چهارم ۲۰۱۹ (پیش از بحران کووید-۱۹)، کاهش داشته است.

کاهش ساعات کاری طی فصل نخست ۲۰۲۰، در مناطق گوناگون، متفاوت بوده است. در حالی که در فصل نخست سال ۲۰۲۰، تعداد ساعات کاری در آسیا و اقیانوسیه نسبت به فصل چهارم ۲۰۱۹، حدود ۶,۵ درصد کاهش داشته (کاهش ۱۱,۶

معاونت بررسی های اقتصادی

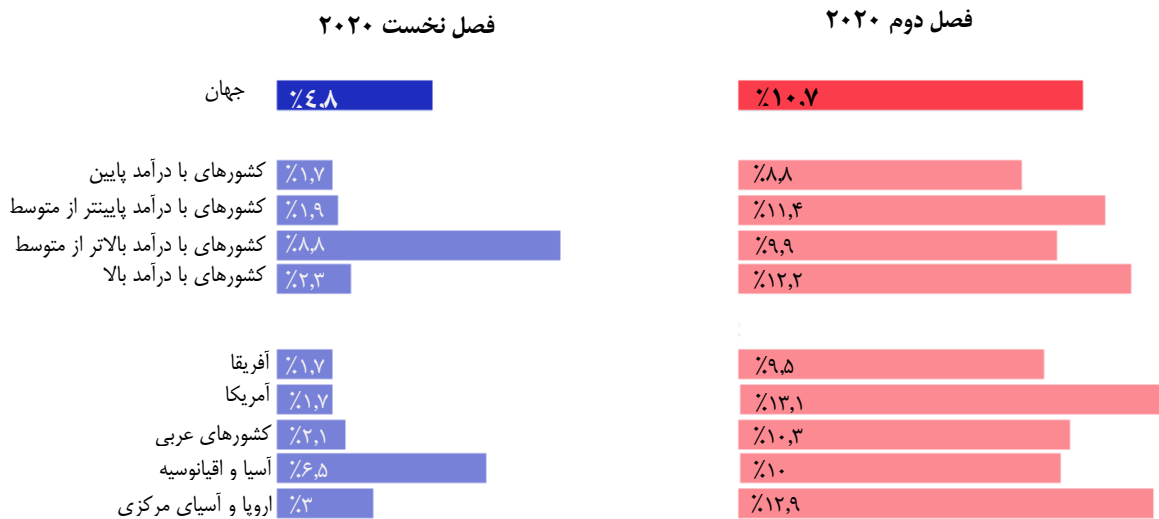
درصدی در شرق آسیا)، سایر مناطق کاهش کمتر یا برابر ۳ درصدی را تجربه کرده‌اند. این الگوی کاری به شدت مرتبط با زمان شیوع این بیماری و زمان اعلام فاصله اجتماعی در مناطق مختلف جهان است.

چشم‌انداز بازار کار برای فصل دوم ۲۰۲۰ همچنان نامطلوب است؛ بطوریکه برآوردهای اخیر سازمان بین‌المللی کار کاهش حدود ۱۰,۷ درصدی در ساعات‌های کاری نسبت به فصل چهارم سال ۲۰۱۹ را پیش‌بینی می‌کند که معادل ۳۰۵ میلیون شغل تمام‌وقت (با فرض ۴۸ ساعت کار در هفته) است. به لحاظ منطقه‌ای نیز، پیش‌بینی می‌شود آمریکا با افت ۱۳,۱ درصدی و اروپا و آسیای مرکزی با افت ۱۲,۹ درصدی نسبت به آخرین فصل سال ۲۰۱۹، بیشترین کاهش را در ساعات کاری تجربه خواهند کرد (نمودار ۲).

در فصل دوم ۲۰۲۰، به لحاظ منطقه‌ای، آمریکا، اروپا و آسیای مرکزی بیشترین کاهش ساعات کاری را تجربه خواهند کرد. در قاره آمریکا، انتظار می‌رود کاهش ساعات کاری در فصل دوم نسبت به سطح پیش از بحران (فصل چهارم ۲۰۱۹)، به ۱۳,۱ درصد برسد. در اروپا و آسیای مرکزی، برآورد می‌شود این کاهش به ۱۲,۹ درصد برسد. برای سایر مناطق نیز برآوردها نزدیک به هم و بالاتر از ۹,۵ درصد بوده است (نمودار ۲).

نمودار ۲- کاهش ساعات کاری در فصل اول و دوم سال ۲۰۲۰ (نسبت به فصل چهارم ۲۰۱۹)

برآورد درصد کاهش ساعات کاری نسبت به سطح پیش از بحران- فصل چهارم سال ۲۰۱۹ (تعدیل شده فصلی)

منبع: سازمان بین‌المللی کار

اهمیت تست و ردیابی

بیشترین کاهش ساعات کاری بحران اخیر ناشی از اقدامات بخش سلامت عمومی برای مقابله با این پاندمی بوده که تاثیر مزبور بنا بر نوع اثرگذاری و سطح اختلالی که در تولید و مصرف ایجاد می‌کنند، متفاوت است. تست و ردیابی افراد آلوده، که

معاونت بررسی های اقتصادی

از سوی سازمان جهانی بهداشت توصیه شده، تا حد زیادی می‌تواند آثار مخرب بر بازار کار را کاهش دهد. برآوردهای سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که تست و ردیابی افراد می‌تواند تا ۵۰ درصد افت ساعات کاری را کاهش دهد. برآورد متوسط کاهش ساعات کاری برای کشورهای با کمترین میزان تست و ردیابی، حدود ۱۴ درصد است که در مقایسه با متوسط ۷ درصد در کشورهای با میزان بالای تست و ردیابی، به میزان قابل توجهی بیشتر است. این امر در طراحی اقدامات سیاستی با هدف تسهیل بازگشت به کار، بسیار حائز اهمیت است. تست و ردیابی گسترده، کشورها را قادر می‌سازد که ضمن بهره‌برداری بهتر از اطلاعات، نیاز کمتری به اعمال اقدامات سختگیرانه (کانال سیاست‌گذاری بهداشت عمومی) داشته باشند و در عین حال به تولید و حفظ اعتماد عمومی لازم برای فعالیت اقتصادی کمک کنند. تست و ردیابی همچنین می‌تواند اختلال‌ها در محل کار را به حداقل برساند.

شوکه‌های وارد شده به جوانان در بحران کووید-۱۹

جوانان، قربانیان اصلی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی این پاندمی هستند و این خطر وجود دارد که آنها در طول زندگی شغلی خود زیان‌هایی را متوجه شوند که در نهایت منجر به پیدایش «نسل قرنطینه» شود.

حتی در بهترین زمان‌ها نیز جوانان (افراد در سن ۱۵ تا ۲۴ سال) بیشتر در معرض مشکلات بیکاری یا مشاغل کم‌کیفیت، قرار داشتند. نرخ بیکاری جوانان در سال ۲۰۱۹ (۱۳٫۶ درصد) بالاتر از نرخ پیش از بحران مالی در سال ۲۰۰۷ (۱۲٫۳ درصد) بوده است. بیش از سه چهارم نیروی کار جوان در سال ۲۰۱۹ در مشاغل غیررسمی مشغول به کار بوده‌اند (عمدتاً در آفریقا و جنوب آسیا) که آنها را در مقابل بحران‌ها و شوکه‌های اقتصادی، آسیب‌پذیر کرده است.

پیش از بروز بحران کووید-۱۹، حدود ۶۷٫۶ میلیون زن و مرد جوان با بیکاری مواجه بوده‌اند. حدود یک پنجم افراد سراسر جهان، معادل ۲۶۷ میلیون نفر، نه مشغول به کار هستند و نه در حال تحصیل یا مهارت‌آموزی (NEET¹). نرخ NEET برای زنان جوان، بیش از ۳۱ درصد است که در مقایسه با نرخ ۱۳٫۹ درصد برای مردان جوان در سطح بالاتری قرار دارد؛ این نرخ برای زنان کشورهای با درآمد کمتر از متوسط، به ۴۰ درصد نیز می‌رسد. به این دلیل که تعداد قابل توجهی از جوانان، بخصوص زنان جوان، در بازار کار به کار گرفته نمی‌شوند.

در زمان استخدام، افراد جوان در شغل‌هایی به کار گرفته می‌شوند که در برابر از دست دادن شغل و درآمد در خلال بحران فعلی، آسیب‌پذیر هستند. تقریباً ۷۷ درصد، معادل ۳۲۸ میلیون نفر از نیروی کار جوان در جهان در بخش‌های غیررسمی مشغول به کار هستند که نسبت به نرخ ۶۰ درصد مشابه برای بزرگسالان، در سطح بسیار بالاتری قرار دارد.

¹ Not in Education, Employment, or Training

معاونت بررسی های اقتصادی

نرخ اشتغال غیررسمی برای جوانان در کشورهای کم درآمد به بیش از ۹۵ درصد و در کشورهای با درآمد کمتر از متوسط، به ۹۱,۴ درصد می‌رسد. نرخ اشتغال غیر رسمی در آفریقا (۹۳,۴ درصد)، آسیا و اقیانوسیه (۸۴,۴ درصد) و کشورهای عربی (۷۱,۲ درصد) در بالاترین سطح نسبت به سایر مناطق قرار دارد.

افراد جوان نسبت به بزرگسالان درآمد کمتری کسب می‌کنند و نسبت به شوک‌های درآمدی، آسیب‌پذیری بیشتری دارند. تحلیل آمارهای ۶۴ کشور جهان - که شامل ۳۰ درصد کارکنان جوان جهان می‌شود - نشان می‌دهد که درآمد ساعتی برای افراد بزرگسال، به طور متوسط ۷۱ درصد بیشتر از افراد جوان است. این موضوع حاکی از آن است که افراد جوان عموماً در بخش‌ها و مشاغل کم‌درآمدتری مشغول به کار هستند به همین دلیل نسبت به شوک‌های درآمدی آسیب‌پذیری بیشتری دارند. جوانان زیر ۳۰ سال سن، حدود ۷۰ درصد جریان مهاجران بین‌المللی را به خود اختصاص می‌دهند. بسیاری از مهاجران جوان از تعطیلی محل کار و بسته‌شدن مرزها، صدمه دیده‌اند و حتی قادر به بازگشت به شغل یا کشور خود هم نیستند.

افراد جوان متأثر از بخش‌های پرریسک

به طور کلی، زمانی که این بحران آغاز شد، ۱۷۸ میلیون نیروی کار جوان در سراسر جهان (بیش از ۴ نفر به ازای ۱۰ نفر شاغل در جهان) در بخش‌هایی مشغول به کار بودند که به شدت صدمه دیده‌اند. افراد جوان نسبت به بزرگسالان (سن بالای ۲۵ سال) بیشتر در بخش‌های پرریسک، به ویژه خدمات اسکان و غذا و تجارت عمده فروشی و خرده فروشی، مشغول به کار بوده‌اند. اختلال در زنجیره تامین، اثرات مخربی بر اشتغال بخش صنعت (ساخت) دارد که افراد جوان، بخصوص زنان جوان، را به شدت تحت تاثیر قرار می‌دهد (جدول ۱).

براساس جدول ۱، تقریباً سه چهارم افراد جوان به طور غیررسمی در چهار بخش با تاثیر شدید از بحران (۱۳۱ میلیون)، مشغول هستند. این گروه آسیب‌پذیر در کشورهای با درآمد بالای متوسط، بزرگتر است. در حالی که زنان جوان، کمتر از ۳۹ درصد اشتغال جوانان در جهان را تشکیل می‌دهند، در بخش‌های خدمات اسکان و غذا سهم بیش از ۵۱ درصدی، در بخش تجارت خرده‌فروشی و عمده‌فروشی، سهم ۴۱,۷ درصدی و در املاک و مستغلات و سایر خدمات، سهم ۴۳,۸ درصدی دارند. با توجه به تعطیلی گسترده مدارس و فقدان خدمات مقرون به صرفه برای مراقبت از کودکان، فشار وارده بر زنان جوان، بخصوص آنهایی که دارای فرزند کوچک هستند، شدت یافته است.

در خط مقدم مهار این پاندمی، ۱۱,۸ میلیون جوان در بخش سلامت و مراقبت‌های اجتماعی فعالیت می‌کنند. تقریباً ۷۴ درصد از جوانان شاغل در آن بخش را زنان تشکیل می‌دهند (جدول ۱).

جدول ۱- برآورد جهانی وضعیت اشتغال جوانان و زنان در بخش های متأثر از بحران کووید-۱۹

بیش از بحران کووید-۱۹			اثر بحران بر تولید اقتصادی	بخش اقتصادی
سهم زنان از کل اشتغال جهان (درصد)	سهم جوانان از کل اشتغال (درصد)	اشتغال (میلیون نفر)		
۴۱,۷	۱۷,۵	۷۴,۸	شدید	تجارت عمده فروشی و خرده فروشی؛ تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتور سیکلت
۳۶,۹	۱۳,۸	۵۹,۲	شدید	صنعت (ساخت)
۴۳,۸	۳,۸	۱۶,۴	شدید	املاک و مستغلات، فعالیت های اجرایی و کسب و کار
۵۰,۸	۶,۶	۲۸,۱	شدید	خدمات اسکان و غذا
۱۶,۴	۴,۹	۲۱	متوسط - شدید	حمل و نقل، ذخیره سازی و ارتباطات
۶۰,۳	۶,۶	۲۸,۴	متوسط - شدید	هنر، سرگرمی و تفریح و سایر خدمات
۲۲,۶	۰,۷	۲,۹	متوسط	معادن و استخراج معادن
۵۴,۷	۱,۱	۴,۶	متوسط	خدمات مالی و بیمه ای
۵,۴	۷,۷	۳۳,۱	متوسط	ساخت و ساز
۳۶	۲۸,۹	۱۲۳,۷	کم - متوسط	کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری
۲۱,۳	۰,۵	۲	کم	خدمات رفاهی
۳۳,۳	۲	۸,۶	کم	مدیریت عمومی و دفاع؛ تأمین اجتماعی اجباری
۷۴,۲	۲,۷	۱۱,۸	کم	سلامت انسان و فعالیت های اجتماعی
۶۹,۵	۳,۱	۱۳,۲	کم	آموزش

منبع: سازمان بین المللی کار

آموزش و مهارت آموزی فنی و حرفه ای (TVET^۲) و ارائه آموزش ها در محل کار، با اختلال های شدیدی مواجه شده اند. بر اساس نظرسنجی مشترک انجام شده توسط سازمان بین المللی کار، یونسکو و بانک جهانی، حدود ۹۸ درصد از پاسخ دهندگان، تعطیلی کامل یا بخشی مدارس فنی و حرفه ای و مراکز آموزشی را گزارش کرده اند. اگرچه حدود دو سوم مهارت آموزی ها، از راه دور که اغلب آنلاین هستند، ارائه می شود، اما تعداد کمی از کشورهای کم درآمد چنین مرحله گذاری را در آموزش تجربه کرده اند.

نظرسنجی جهانی دیگری که توسط سازمان بین المللی کار انجام شده، نشان می دهد که پس از بحران کووید-۱۹، بیش از یک نفر از هر ۶ نفر نیروی کار جوان، شغل خود را از دست داده اند. در میان جوانانی هم که همچنان در شغل خود مانده اند،

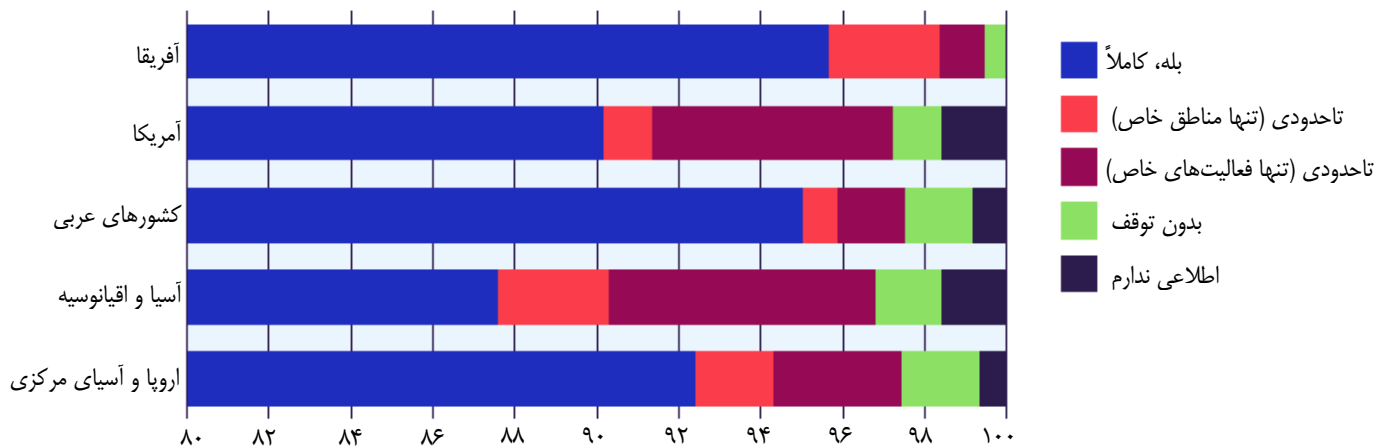
² Technical and Vocational Education and Training

معاونت بررسی های اقتصادی

ساعات کاری تا ۲۳ درصد کاهش یافته است. بعلاوه، حدود نیمی از دانش‌آموزان جوان توقف و یا تاخیر در اتمام تحصیلات فعلی خود را تجربه کرده‌اند و انتظار می‌رود ۱۰ درصد آنها به هیچ وجه نتوانند تحصیل خود را تکمیل کنند. در مقیاس استاندارد از رفاه ذهنی و روانی، بیش از نیمی از افراد جوان مورد مطالعه در نظرسنجی، از شروع پاندمی، در معرض اضطراب و افسردگی قرار گرفته‌اند.

نمودار ۳- تعطیلی مراکز آموزشی و آموزش فنی و حرفه‌ای تمامی مناطق بخصوص آفریقا را تحت تاثیر قرار داده است؛

آیا در کشور شما به منظور مقابله با پاندمی کووید-۱۹، ارائه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در مراکز آموزشی متوقف شده است؟ (% از پاسخ دهندگان)

منبع: سازمان بین‌المللی کار

رشد سریع افزایش بیکاری جوانان در خلال بحران کووید-۱۹

داده‌های اخیر از افزایش شدید نرخ بیکاری جوانان پس از فوریه ۲۰۲۰، بخصوص برای زنان جوان، حکایت دارد. براساس آمارهای OECD، در فوریه ۲۰۲۰، متوسط نرخ بیکاری جوانان در کشورهای عضو OECD، معادل ۱۱,۲ درصد بود. این در حالی است که دو ماه پس از آن در آوریل همین سال، این نرخ به بیش از ۱۷,۵ درصد رسیده است. این نرخ برای مردان جوان از ۱۱,۲ درصد به ۱۶,۴ درصد رسیده و برای زنان جوان از ۱۱,۲ درصد به ۱۹,۳ درصد رسیده است.

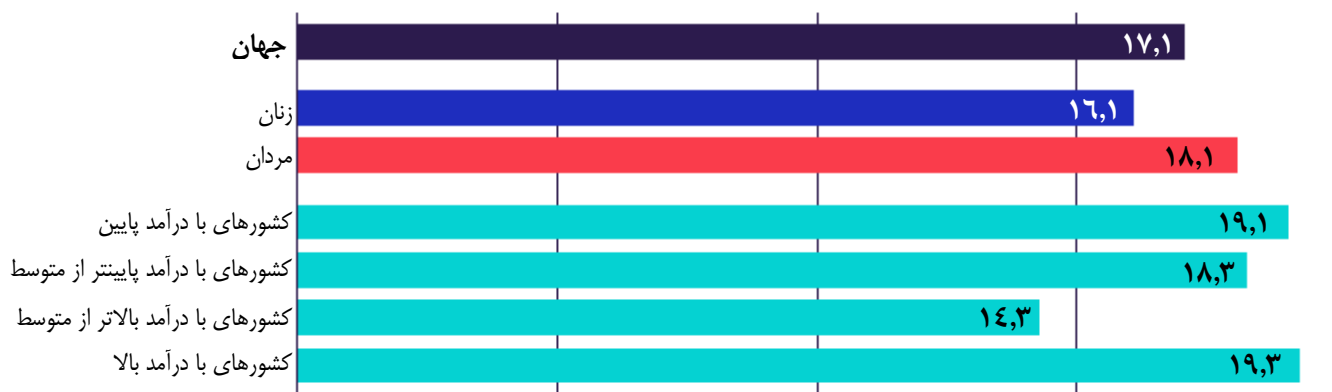
در کانادا، از فوریه تا آوریل ۲۰۲۰، نرخ بیکاری برای بزرگسالان ۶ واحد درصد افزایش یافته، اما برای مردان جوان ۱۴,۳ واحد درصد و برای زنان جوان ۲۰,۴ واحد درصد افزایش یافته و به ترتیب به ۲۷,۱ درصد و ۲۸,۴ درصد رسیده است. اتفاق مشابهی در ایالات متحده آمریکا هم مشاهده شده که نرخ بیکاری مردان جوان، از فوریه تا آوریل ۲۰۲۰، به میزان قابل توجهی افزایش یافته (از ۸,۵ درصد تا ۲۴ درصد) و برای زنان این افزایش (از ۷,۵ درصد تا ۲۹,۸ درصد) بیشتر بوده است. روند مشابهی برای نرخ بیکاری جوانان در سایر کشورها (به عنوان مثال استرالیا، چین، ایرلند، جمهوری کره، هلند و سوئیس) هم مشاهده شده است.

معاونت بررسی های اقتصادی

با این وجود، تغییرات در نرخ بیکاری نشان دهنده وسعت کامل آثار بحران نیست. میزان مشارکت نیروی کار برای جوانان در سراسر جهان به میزان قابل توجهی کاهش یافته است. آمارها نشان می‌دهد که میزان مشارکت نیروی کار جوان از فوریه تا آوریل ۲۰۲۰، در استرالیا ۷,۱ واحد درصد، در کانادا ۱۱,۷ واحد درصد، در جمهوری کره ۱,۹ واحد درصد و در آمریکا ۷,۵ واحد درصد کاهش یافته است. کاهش میزان مشارکت نیروی کار بزرگسالان در سن ۲۵ سال به بالا، در جمهوری کره ۰,۴ واحد درصد و در کانادا ۴,۲ واحد درصد است.

نمودار ۴، نتایج نظرسنجی انجام شده را در مورد سهم جوانانی که پس از بحران کووید-۱۹، شغل خود را از دست داده‌اند، نسبت به کل جوانانی که پیش از بحران مشغول به کار بوده‌اند، نشان می‌دهد.

نمودار ۴- نظرسنجی جهانی درباره جوانان و کووید-۱۹: سهم جوانانی که پس از بحران کرونا، شغل خود را از دست داده‌اند (%)

منبع: سازمان بین‌المللی کار

به منظور درک بهتر اثر بحران کووید-۱۹ بر جوانان و رفع شکاف اطلاعاتی در این مورد، سازمان بین‌المللی کار نظرسنجی را انجام داده است. نتایج اولیه این نظرسنجی آنلاین (بیش از ۱۳ هزار پاسخ تا ۲۱ مه ۲۰۲۰ دریافت شده است) نشان می‌دهد که جوانان در سراسر جهان، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، به شدت تحت تاثیر بحران کووید-۱۹، قرار گرفته‌اند. براساس این نظرسنجی، زمانی که بحران آغاز شده از هر ۶ نفر نیروی کار، بیش از یک نفر شغل خود را از دست داده است (نمودار ۴). با اینکه این نسبت در کشورهای با درآمد بالا بیشتر است، اما در تمامی گروه‌های درآمدی کشوری، نیروی کار جوان به شدت تحت تاثیر این بحران قرار گرفته است. برای افراد جوانی که به شغل خود ادامه دادند، ساعات کاری با افت ۲۳ درصدی (افت ۲۱ درصدی برای زنان جوان و افت ۲۴ درصدی برای مردان جوان) مواجه شده و اثرات گسترده‌ای بر درآمد آنها نیز داشته، بطوریکه ۴۳ درصد نیروی کار جوان از آغاز شیوع بحران افت درآمد را گزارش کرده‌اند. مردان جوان بیشتر از زنان کاهش درآمدی را گزارش کرده‌اند (۴۶ درصد مردان و ۳۸ درصد زنان). تقریباً به ازای هر ۴ نفر، سه نفر از نیروی کار جوان که همچنان شاغل هستند، به صورت نیمه وقت یا تمام وقت از طریق دورکاری، مشغول به کار هستند.

واکنش های سیاستی

با توجه به شرایط فعلی بازار کار جهان، ضرورت دارد حمایت فوری و در مقیاس بی سابقه برای بنگاه ها و نیروی کار در سراسر جهان حول چهار رکن چارچوب سیاستی سازمان بین المللی کار، بعمل آید (شکل ۱). این چارچوب، ضرورت اعمال اقدامات سیاستی را با تاکید بر توجه به آثار تاثیر بحران بر جوانان و با هدف جلوگیری از هدر رفتن پتانسیل تولیدی یک نسل، نشان می دهد

سرمایه گذاری در تست ابتلا و ردیابی مبتلایان به ویروس کرونا، آثار مثبتی خواهد داشت. تست و ردیابی به اختلال کمتر در محیط کار منجر می شود و می تواند اعتماد به نفس مصرف کننده را افزایش دهد که همین امر به نوبه خود می تواند تحریک تقاضا را نیز به همراه داشته باشد. باید اطمینان حاصل شود که انجام هر برنامه تست و ردیابی به عنوان بخشی از اقدام ابتکاری به رهبری دولت باشد و می باید در حین جمع آوری و پردازش داده ها، از حفظ حریم شخصی مربوط به اطلاعات نیروی کار و پرهیز از اعمال تبعیض غیرقانونی، اطمینان حاصل شود.

برای جلوگیری از تبدیل جوانان به «نسل قرنطینه»، لازم است پاسخ های فوری، در مقیاس بزرگ و هدفمند در مورد سیاست های اشتغال، به همراه سیاست های کلان حمایتی، بکار گرفته شوند. این بحران عواقب طولانی مدتی خواهد داشت مگر اینکه اقدامات سیاستی مناسب برای جوانان در سراسر جهان، بخصوص آنهایی که در چنین رکود اقتصادی شدیدی، بیشتر آسیب پذیر هستند، اجرا شود. می باید تمامی اقدامات سیاستی برای رفع چالش های متعدد مرتبط با نیروی کار زنان جوان، مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به خطر چشم انداز استمرار بلندمدت آسیب ها در بازار کار جوانان و رفاه کلی آنها، دولت ها نیاز به ارائه راه حل هایی جامع دارند که هر چهار رکن چارچوب سیاستی سازمان بین المللی کار را شامل شود؛ از جمله آنها می توان به حمایت از تحصیل و توسعه مهارت های مربوط به دیجیتال و آموزش الکترونیکی، یادگیری مبتنی بر کار، کار آفرینی، حمایت اجتماعی و بهبود حقوق و شرایط محیط کار برای جوانان، اشاره کرد.

اجرای برنامه های تضمین شغلی و آموزشی گسترده می تواند بسیار امیدبخش باشد. طرح «ضمانت جوانان در اتحادیه اروپا»³ مثالی از یک سیاست ضدچرخه ای است که در زمان بحران، مداخله ای جامع و سریع را برای محافظت از جوانان در برابر محرومیت طولانی مدت از بازار کار، ارائه می دهد. با ترکیب حمایت ها برای ورود یا ورود مجدد جوانان آسیب پذیر به تحصیل، مهارت آموزی یا اشتغال همراه با ثبات اقتصاد کلان، این برنامه ها می تواند به طور کلی بهبود اشتغال را ارتقا دهد.

³ The European Union's Youth Guarantee scheme

معاونت بررسی های اقتصادی

در کشورهای کم درآمد و با درآمد متوسط، به ویژه کشورهایی که درگیری و شکنندگی را تجربه می کنند، پاسخ های جامع که جوانان را مورد هدف قرار می دهد، از جمله برنامه های اشتغال محور، نیز لازم است، اما پاسخ های مزبور باید سازگار با شرایط خاص این کشورها ارائه شوند و ممکن است نیاز به پشتیبانی داخلی و خارجی هم داشته باشد.

شکل ۱- چارچوب سیاستی سازمان بین‌المللی کار: چهار رکن اساسی برای مقابله با بحران کووید-۱۹ براساس استانداردهای بین‌المللی کار

رکن اول

تحریک اقتصاد و اشتغال

- سیاست مالی فعال
- سیاست پولی سازگار
- وام دهی و پشتیبانی مالی به بخش‌های خاص از جمله بخش سلامت

رکن دوم

حمایت از درآمدها، مشاغل و بنگاه‌ها

- گسترش عمومی حمایت اجتماعی
- اجرای اقداماتی جهت حفظ مشاغل
- اعطای مشوق‌های مالی، مالیاتی و سایر به بنگاه‌ها

رکن سوم

حمایت از شاغلان در محل کار

- تقویت اقدامات مرتبط با سلامت و امنیت شغلی
- تنظیم برنامه‌های کاری (مانند کار از راه دور)
- جلوگیری از اعمال تبعیض و محرومیت
- تقویت دسترسی به مراقبت سلامت همگانی
- امکان استفاده عمومی از مرخصی استحقاقی

رکن چهارم

تکیه بر گفت‌وگوهای اجتماعی برای یافتن راه‌حل‌ها

- تقویت ظرفیت و توان مقاومت کارفرمایان و کارکنان سازمان‌ها
- تقویت ظرفیت دولت‌ها
- تقویت گفت‌وگوی اجتماعی، مذاکرات اتحادیه‌های وابسته به کارکنان با کارفرمایان و نهادها و فرایندهای مرتبط با روابط کاری

منبع: سازمان بین‌المللی کار

